

కావుల సంభాషణ

శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మగారు.

లక్ష్మయ్య, సుబ్బయ్య, కోటయ్య.

లక్ష్మయ్య: (బండా బుజానపెట్టుకొని పోతూఉంటాడు.)

సుబ్బయ్య: (పెనుకనుంచితస్తూ) ఆరే! నీమచ్చమాయ, లచ్చమయ్యా! యాదకిరా, నామూలు, గీమాలు నిట్టంగా దిద్ది ఉరుక్కుంటూ పోతాఉండావు?

ల|| ఎక్కడ కంటావేంటి బాబాయి? ఈరోజున భారతస్వాతంత్ర్యోత్సవంగాదూ; ఆ ఉత్సవానికి పోతున్నా.

సు|| ఎక్కడ చేస్తున్నారరా ఉత్సవం?

ల|| ఎక్కడేమిటి; ఒకచోటనా. ఊరంతా, జేశమంతా, ప్రపంచమంతా, చేస్తున్నారు.

కోటయ్య: (ప్రవేశిస్తూ) ఏమిటిరా చేస్తున్నది?

ల|| ఎరగనట్టు ఏమిటంటావేమిటి? నీవందుకు గాదూ వస్తున్నది?

కో|| ఆఁ నాకదేపట్టింది. మా పడ్డదూడ యాడకోతప్పించుకపోతేను, దాన్ని వెతుక్కోదానికి పోతుండా. అయినా ఏమి సారాజ్యమాయ్, తింటానికి గింజలులేకపోయె; కట్టుకోదానికి గుడ్డలులేకపోయె, అన్నిటికీ కంటరోళ్లూ రేసనింగులుఆయె. వొంగనిలవలూ, అదికలాబాలు ఆయె. ఇట్లాంటి కాటకంరోజుల్లో ఎందుకొచ్చిన ఉత్సవాలు; ఎందుకొచ్చిన వూరేగింపులు!

సు|| అదేయ్యో! నాకుపట్టిన సందేగమాను. ఆనాడేమో సారాజ్యమొస్తే దేశంలో పజంతా కూటికీ, గుడ్డకూ కరువులేకుండా లచ్చనంగా ఉంటారని లెగిచెర్చిచ్చారు, ఈనాడు మాదబోలే ఏమీ కన్నడదు. అన్నిటికీ గిజగిజగానే ఉన్నది. మనగోడు ఆలించేవాడూ పాలించేవాడు కన్నడలేదు.

ల|| ఆయితే అది స్వరాజ్యం వచ్చినందువల్ల నంటావా? యుద్ధం వచ్చినప్పటినుంచీ మనస్థితి యిట్లానే ఉన్నదిగా. అది స్వరాజ్యంమీద రుద్దుతావేం.

కో|| ఓ, ఆయుద్ధంపోయీ రెండేండ్లాయెగా, అప్పటినుంచి లచ్చనంగా ఉండరాదూ.

ల|| ఎట్లా ఉంటాను? ప్రపంచ యుద్ధమాయెను, అన్నిదేశాలు దీనిలో చిక్కుకొని చితికిఉండే మనకు పండేపంట మనకు చాలకపోయె. ఇతరదేశాలనుండి తెప్పించుకొందామంటే వాటి పంటలు వాటికేచాలక ఏడుస్తుండే. అయినా నానాదేశాలనుంచి దొరికిన గింజల్లా మన ప్రభుత్వంవారు తెప్పించి తిప్పలుపడుతునే ఉన్నారాగా?

కో|| ఆఁ ఆఁ చాలాతిప్పలు పడుతున్నారు. కాబట్టే పదహారుదోస్తులల్లా పన్నెండైంది, పదైంది, ఎనిమిదైంది, యింకా తగ్గుతుండేమో అనిగూడా ఆంటున్నారు. వాటిల్లానూ కొన్ని బియ్యమూ, కొన్ని నూకలూ, కొన్ని జొన్నలూ, కొన్ని దుంపలూ, కాయలూనూ. ఈరిచ్చేరేసను

ఆడపిల్లలు గుజ్జెనగూళ్లు వండుకోడానికి సాలడంలేదు. ఏందిరా యీతిరిపెం? ఇదేనా సారాజ్యం?

ల || చాలనప్పుడు సద్దుణ్ణోవద్దూ? ఎట్లామరి?

కో || ఏందిరా సరుదుణ్ణోనేది యిల్లోవాకిలా? అయినా ఒకనాటిదా; గోణూ సరుదుకుంటూ ఉంటే మనిసిలా జపసత్త్వాలేముంటాయి? ఇట్లా సరుదుణ్ణిని సద్దుణ్ణిని బతికితే ఆఖరుకు ఆసలుకే సద్దుణ్ణోవాలనివస్తుండేమా.

ల || మనకు ఆ అర్థకూడైనా దొరుకుతున్నది సంతోషించు, అదీలేక గాదూ బెంగాలులో లక్షలాది జనం చచ్చారు?

కో || ఉన్నదంతా ఏదేకాలకో దోచుకొనిపోయి మిలటగోళ్లకు మేపితే, జనం సావకేమిచేస్తారు?

ల || ఇకమనకా కష్టాలుండవు, మన అన్నం మన బట్టా ముందుగా చూస్తారు, మనస్వరాజ్య ప్రభుత్వంవారు.

కో || ఒకే ఆసలు నీవు కాంగ్రెసుమనిషివీ చదుబుకున్నోడివీ, కాదూ. అన్నీ యిట్లాగే తియ్యంగా చెప్తావు కాని చూడబోలే ఏమీఉండదు. ఆయితే సరేగాని మనసారాజ్యప్రభుత్వంవారు మనతెలుగోళ్లకు పత్తేకిరాష్ట్రం యివ్వమంటే యివ్వలేదుట సరిగదా ఒకగవనేరుపనిగాని ఒకమంత్రిపనిగాని ఏదీయివ్వలేదుటగా. ఆళ్లు మనందరినీ నీన్నమాపు నూస్తుంటే మనమెందుకు ఆరుచెసివిన ఉత్సవాలు చెయ్యాలోచెప్ప.

ల || ఇదెవరు చెప్పారు?

కో || మొన్నెవరో బజారులో ఉపన్యాసంలో నెబుతుంటే విన్నానులే. ఆమాట విన్నప్పటినుంచీ మఱుసు తుకతుకా ఉడికిపోతున్నది. ఆళ్లు మనతెలుగోళ్లమంచి నూడకుండా మనోళ్లను ఎక్కడా కాలెట్టనీయకుండా ఉంటే ఏందోయి వీరిమాటవినేది?

ల || వాళ్లెవరు? మనమెవరు? స్వరాజ్యమందరిదీ కాదూ, నూరేళ్లనుంచీ పోరాడుతూఉంటే నేటికి స్వరాజ్యమంటూవస్తే మనలోమనం కలతలుపెట్టుకుని కూడిరాకపోవడమా, వెనుకా ముందుగా అన్నీవస్తాయి.

ఆరిలాబాలు ఆరు నూనుకుంటూ మనతెలుగోళ్లను ఎందునా చేరనీయకపోతే, మనకుమాత్రం గుట్టుగాదుట్రా?

కో || ఆరేలమ్మమయ్యా అడగమరిసిపోయినా, రాత్రిమాపిల్లగాడన్నాడూ అడడానికి గవనేరుపని యిచ్చారుటేందిరా, దేశంలో మొగాళ్లు లేనట్టు.

ల || అవును యిచ్చారు. ఒకగవర్నరు పనేగాదు, మంత్రిపనీ. విదేశపు రాయబారపుపనీ, అన్నీ యిచ్చారు.

కో || ఆఁ ఆఁ అన్నీ ఆడవాళ్లకే, సారాజ్యమంటే ఆడమళ్లయాళ్లమా ఏందిరా!

ల || స్వరాజ్యప్రభుత్వంలో శ్రీపురుషులకు సమానహక్కులూ, హోదాయిచ్చారు, శ్రీ ఆనే

కారణంచేత ఏ పనికీతగదని భావించరాదు, ఇవ్వమని నిరాకరించరాదు. మన స్వరాజ్య పోరాటంలో వాళ్లు సమానంగా పాల్గొని కష్టపడవాలిగా.

కో॥ పడితేనుటుకు అంత సరి సరి, మర్యాదలా? ఇంట్లోవాళ్లు మనతోబాటు కష్టపడుతుంటే సమానంగా నూర్తున్నామా.

ను॥ అవునురా ఆడ, మగ, అన్నతర్వాత కాసంతకు కుడి, యెడమా ఉండనక్కర్లేదా.

ల॥ ఇక ఆ పప్పులుడకవు; వాళ్లూ తెలివినపడుతున్నారు.

కో॥ సరే, పడరూ. మనమెత్తకనుబట్టే రాతుమెత్తనైతే గుఱ్ఱం మూడుకాళ్లనడిసిందట!

ను॥ అదిసరే గాని లచ్చుమయ్య సాయిబులు మనలోనుండి యిడిపోయినారూ, అళ్లు అందుకే గోలచేతున్నారని వింటున్నాంగా.

ల॥ అవును.

కో॥ ఏదీ, ఏదీ, తురకోరు మనలోనుంచి యిడిపోయినారూ, అళ్లు అందుకే గోలచేతున్నారని వింటున్నాంగా.

ల॥ ఆ.

కో॥ అయితే యింకేం సారాజ్యమోయ్.

ల॥ విడిపోలేనేం నీతమ్ముడు నీలోంచి విడిపోలా.

కో॥ విడిపోలేమాత్రం ఇంత గందరగోళాలా.

ల॥ ఒక్క తల్లికడుపున బుట్టివాళ్లుగదా. అబ్బో మీరెంతకీచులాడుకున్నారు? ఆకోజల్లా మీయింట్లో ఎట్లాఉండేది, వేళ్ళకు అన్నాలున్నాయిగా?

కో॥ అయితేనేం, మొన్న నాకు కాస్తవల్లతప్పిందంటే లగత్తుకువచ్చాడు.

ల॥ వీళ్లుమాత్రం?

ను॥ అరేపిచ్చిలచ్చుమయ్య వీళ్లుఅట్లా అపేక్షతో వస్తారంటరా, విడిపడి పోయాక.

ల॥ మనమెప్పుడూ మంచినేకోరుదాం. ఐకమత్యమే ఆశ్రిదాం, కలిసినమ్మనే అడుగుదాం. ఆనక వారియిష్టం, అయినా అన్నదమ్ములు విడిబడిపోతే వేరు వేరుగా పండగలు చేసుకుంటారు గాని అసలు మానుకోరుగా. మనస్వరాజ్య ఉత్సవం మనమెందుకు మానుకోవాలి, వారు వేరుపడ్డారనె? చెప్ప.

కో॥ అయితే స్వరాజ్యఉత్సవం చేయవలసిందే నంటావు?

ల॥ ఆహా! తప్పకుండా చెయ్యవలసినటాను. వెయ్యేండ్లదాస్యం విచ్చిన్నమైపోతుంది. నూరేండ్ల యుద్ధం ఆరిపోతున్నది. సిపాయిల తిరుగుబాటుమొదలుకొనీ ఝాన్సిలక్ష్మీబాయి కాలం నుంచీ నేటివఱకు ఆవిచ్చిన్నంగా సాగుతున్న సమరంయిది. దాదాబాయిశాలోజీ, లోకమాస్య గంగాధరతిలక్, లాలా లజపత్రాయి, ఆజితసింగ్, మోతీలాల్ సెహ్రా, చిత్తరంజనదాస్, సేనుగుప్తా, డాక్టర్ అన్నారీ, మహాదేవ దేశాయ్, నాగేశ్వరరావు పంతులు, విఠల్ భాయి పటేల్, కస్తూరిబాయి గాంధీ, మదనమోహన మాలవ్యా, ఒక రేమిటి ఎంతమంది ఈ మంచిమాట వినడానికి తపించి తపించి ప్రాణాలువిడిచారు? బోసుబాబు ఎంత ఆవేదనపడి

